

ביום 26 בדצמבר 2016 דחה ביה"ד הארצי לעבודה (עב"ל 14-07-4990) את ערעורה של עובדת לתשלום דמי לידה בהתאם לשכרה ברבע השנה טרם הלידה, ואישר את קביעת ביה"ד האזורי כי התנודות בשכרה לא שיקפו את עבודתה ומטרתן הייתה הגדלת דמי הלידה.

תמצית חלק מן העובדות

- המבוטחת בעלת מניות יחידה בחברה למתן שערותי יעוץ וניהול (להלן: "החברה").
- ביום 7.7.2011 ילדה והגישה תביעה לדמי לידה.
- בתביעה נטען לקבלת גמלה לפי שכר שלושת החודשים שקדמו ללידה, קרי 35,000 ₪ לחודש, שהיה כך בתקופה 1-6.2011. קודם לכן שכרה היה נמוך הרבה יותר.
- המל"ל אישר את התביעה ושילם הגמלה לפי בסיס שכר חודשיבסך 20,125 ₪. המל"ל כתב לה כי "קפיצת השכר" בחצי השנה לפני הלידה ניתנה ללא סיבה נראית לעין: לא היה שינוי בהכנסות החברה, הפקדות השכר בבנק לא תאמו את מה שקיבלה לדבריה, בכרטיס חו"ז החברה לא נרשמו המשכורות ושכרו של עובד נוסף נשאר ללא שינוי.
- המבוטחת ערערה לביה"ד האזורי לעבודה.
- ביה"ד האזורי עמד על ההלכה הפסוקה לפיה, כאשר שכר של מבוטחת עולה באופן ניכר בתקופת ההיריון מבלי שהיקף העבודה או מהות התפקיד אותו היא מבצעת השתנה, רשאי המל"ל לבחון אם חלק מה תשלום הוא "שכר רגיל" או תשלום פיקטיבי שנועד לקבל דמי לידה גבוהים שלא כדין.
- ביה"ד הצביע על הספקות שהתעוררו בנוגע לגרסת המבוטחת שלא משכה את כל שכרה מהחברה, העלתה את שכרה ולא העלתה את שכרו של העובד השני, לא סיפקה הסבר לתנודות בשכרה לאחר שובה מחופשת הלידה, ולא סיפקה הסבר ברור להעלאת השכר מינואר 2011.
- ביה"ד האזורי דחה את התביעה והמבוטחת ערערה לבית הדין הארצי.

דיון והחלפת ביה"ד הארצי

- מהמוצג בפסה"ד בביה"ד הארצי, תלושי השכר של המבוטחת לחודשים 12.2010-4 היו בסכום של כ-16,000 ₪ לחודש והחל מ-1.2011 ועד ללידה, שכר של 35,000 ₪ לחודש.
- לאחר חזרתה לעבודה ב-12.2011 המשיך השכר להיות 35,000 ₪ לחודש במשך תקופה קצרה ולאחר תקופת שבה חסר תיעוד, ירד השכר והגיע עד כדי

- 25,100 ₪ החל מחודש 11.2011 ואילך.
- ביה"ד הארצי קיבל את קביעת ביה"ד האזורי לפיו כאשר השכר מועלה בצורה ניכרת בתקופת ההיריון מבלי שהיקף העבודה או מהות התפקיד משתנה, מתעורר החשש שמטרת ההעלאה היא השגת דמי לידה גבוהים שלא כדין.
- התמונה שהצטיירה היא של בעלת מניות המעלה ומורידה את משכורתה משיקולים שונים, שאינם קשורים בהכרח לשינויים בהיקף העבודה והמטלות במסגרת עבודתה כשכירה בחברה שבבעלותה.
- ביה"ד הארצי לעבודה לא מצא מקום להתערב בהתרשמות ביה"ד האזורי "כי תנודות בשכרה של התובעת יוצרות רושם של התנהלות לא שגורה כשכירה, טשטוש גבולות בין התנהלותה והכנסותיה כשכירה, כבעלת מניות וכעצמאית, ונראה שתנודות השכר אינן נובעות מעבודתה, אלא משיקולים אישיים של התובעת והיותה בעלים של החברה".
- וכן: "עולה חשד שתנודות בשכר הן פיקטיביות ולא משקפות את שכרה כעובדת שכירה".
- ביה"ד הארצי השאיר בתוקף את החלטת המל"ל לפיה יחושבו דמי הלידה לפי בסיס שכר חודשי "ממוצע" של 20,125 ₪.

נכתב ע"י רו"ח אורנה צח (גלרט), מר חיים חיטמן ורו"ח (משפטן) ישי חיבה.

ממיזם הביטוח הלאומי, של משרד ארצי, חיבה את אלמקייס - פתרונות מיסוי

עם רו"ח אורנה צח (גלרט), העומד לרשותכם לייעוץ בנושא האמור.

www.ahe-tax.co.il